

les dependències necessàries per l'assoliment de totes les necessitats abans apuntades, i per l'allotjament de totes les entitats mèdiques de Barcelona o la majoria d'elles; i per arribar-hi s'ha calculat que es necessita un milió dues centes mil pessetes.

Anem, doncs, a obrir una subscripció per a un emprèstit d'aquesta quantia, per la qual cosa ens ha autoritzat l'última Assemblea del Sindicat de Metges de Catalunya. Si la subscripció provisional té èxit serà convocada una Assemblea per a aprovar un projecte definitiu i llavors es procedirà a la subscripció definitiva.

La subscripció l'obrim entre els socis del sindicat. La forma serà en bons hipotecaris o obligacions de 500 pessetes, pagables en tres terminis, de la següent forma: 40 per 100 al fer la subscripció en ferm, 30 per 100 als nou mesos i el 30 per 100 restant als nou mesos següents, o sigui en total en un any i mig. Aquests bons rendiran un 5 per 100 anual, que començarà a percebre's al mig any del pagament total.

Com a garantia d'aquests bons, el Sindicat de Metges de Catalunya respondrà amb el terreny, l'immoble en ell construït i amb tots els seus béns actuals i futurs, fins arribar a l'amortització total.

L'amortització dels bons es farà en un termini màxim de 30 anys, començant a l'any del seu total pagament i mitjançant sorteigs anuals. No obstant, en cas de mort d'algun soci posseïdor de bons, a petició de la seva vídua o fills, aquells serien, sense entrar en sorteig, els primers amortitzats.

Tots els impostos creats, o que es creïn més endavant aniran a càrrec del posseïdor de bons.

El soci posseïdor de bons tindrà dret preferent per a usar els avantatges i instal·lacions del Casal (pensió per a metges, residència d'estudiants, etc.).

L'amortització es farà amb el sobrant de la renda que doni l'immoble, deduïdes totes les despeses, sobrant que en l'avant-projecte es calcula en 75.000 pessetes anuals, i amb els ingressos extraordinaris del Sindicat.

En l'avant-projecte es parteix de la base d'un edifici de cinc pisos i baixos, amb 4 estatges a cada pis, els quals rendirien un lloguer que calculats a preus mèdics, donen un total d'ingressos de 100.800 pessetes anuals. Naturalment que aquí es parteix del principi del lloguer dels pisos, de moment, a les entitats mèdi-

ques, que ara venen a pagar 25.000 pessetes anuals, i els restants hostatges a particulars, però donant sempre la preferència a les mèdiques i paramèdiques. Les despeses per tots conceptes, amb el degut concepte de «imprevistos» s'han calculat en unes 25.800 pessetes anuals, d'on resulten les 75.000 pessetes de sobrant que abans esmentem. Altrament els ingressos extraordinaris del Sindicat, ja actualment són suficients per a cobrir més de la meitat dels interessos de la subscripció que provisionalment iniciem.

L'ideal, no obstant, és que tot el Casal sigui ocupat per serveis mèdics i sense lloguer, el que s'obtindrà del tot, quan estiguin extingides totes les càrregues, que si bé en l'avant-projecte es calcula que serà al cap de 30 anys com a màxim, aquest termini es pot reduir molt, si els ingressos del Sindicat augmenten com esperem, i màxim si apareix algun generós donant com també és d'esperar.

Ara només falta que tots els socis s'ho prenguin com un punt d'honor, puix si tots ens convencem de l'utilitat i ens ho prenem amb interès, el problema es facilíssim. Quin company, per modest que sigui, no pot estalviar cinc centes pessetes en un any i mig per a pendre una obligació, sabent al mateix temps que és un estalvi, que és converteix en una herència per a la seva família, a la vegada que li dona un rengliment ben sanejat? Amb això sol ja cobrim de sobres els dos terços de l'emprèstit. Si hi afegim els companys no tan modestos, que poden pendre'n dues o més, sabent que deixen ben col·locats els seus diners, deduirem que amb una mica d'interès, amb un xic d'amor a la classe, amb un xic només de reflexió sobre la conveniència de tots, fins per egoïsme, cobrirem de sobres la quantitat necessària. Aquest amor a la cosa i el vostre amor propi, aquest egoïsme, són els que ve a estimular la Comissió i el Consell per a que us subscriuiu.

El que han fet tants d'altres essent menys, no ho hem de fer nosaltres?

Recordem tots com hem dit ja abans, als companys de fóra, els grans avantatges de poder-se allotjar en casa pròpia, quan vinguin a Barcelona, i la superior encara, de poder tenir els seus fills que vinguin aquí a estudiar, allotjats en condicions les més òptimes, vigilats i guiats per companys que els apadrinin i els considerin com a fills propis, i tots plegats considerem